

V.
IN CAPUT I. ET II. S. MATTH.
EVANGELISTAE.

*Sancti J. C. Evang. secundum Matth. C. I. &
2. canonica autoritas ex constanti Ecclesiae
latinae & graece testimonio, omnium SS. P.P.,
veterum Scriptorum, imo Haereticorum con-
sensu stabilitur. *) Utrumque Caput primis
jam saeculis in S. Matth. Evang. lectum esse,
Judei & Pagani testantur. **) Difficulta-
tes genealogicae, & quae citantur Ss. Propbeta-
rum oracula, hanc veritatem non obscu-
rant. ***)*

*) Ad roboranda Homeri, aut Virgilii, al-
teriusque profani initia plus fundamenti
quis adduxerit? Post tot tempora, argu-
menta, criteria in- & externa temerarium
videri posset, huic veritati per tot saecula
ubivis resplendenti, lucem velle affundere,
sed postquam D. Williams Anglus de illa
coepit controvertere, non sine quorundam
plausu, qui adhuc dubitant & negant, pro-
ficuum ac necesse erit, utrumque Caput
vindicare.

Ino nullo hucusque Ms. Graeco, aut
Syrochaldaico sacra Genealogia defuit,
multo minus utrumque Caput. Candabri-
genae (olim Bezae) exemplar, multis pa-
gi-

gini mutilum, & aliud, quondam ad D. Ebner ab Eschenbach Norimbergae pertinens, in quo D. Michaelis ex descriptione Schonebiana, meminit, genealogiam deficere, quid, quaeso, ad regulas critices probant? Priscae versiones Latinae omnes (etiam MS. Musaei Britannici, Hybernica scriptum characteribus) hanc veritatem, teste D. Wanley confirmant. In quibusdam Codicibus, velut etiam in MS. Arab. Bibliothecae nostrae S. Genealogia ad modum prologi quidem praemittitur, dein incipit C. 1. *cum ergo natus esset Jesus &c.*; at demus, in aliquo exemplari, illam esse omissam, num propterea erit supposititia? Ss. *Iustinus, Hegesippus, Iren., Tatian.*, antiqua Syrorum Ecclesia, & Graeci ac Latini PP. utriusque capituli gesta allegarunt.

Nullum ex *Nazarenis Cerinthianis, Carpocratianis* adparet vestigium, quod S. Genealogiam in dubium vocarint. In *Evang. Nazarenorum* res de autenticitate S. Genealogiae confirmata est ex *S. Hier. in S. Matth. C. 2, 5. & in Catal. Script. Eccles.* verbo: *Matthaeus*. Quinimo ex S. Genealogia *Cerinthus, & Carpocras* Jesum ex femine Joseph ortum voluerunt. Nequidem Ebionitae prima capita in discrimen citarunt, licet alias Evangelio misere compilato, ex fabulis confarcinato, corrupto & mutilato
**
usi

usi sint. Conf. *S. Epiph. Haeres. XXX. pag. 44. edit. Basil.*

***) Quem latet, quo furore primi Christiani nominis hostes Genealogiam Evangelicam cavillati sint? *Porphyr., Manichaei* apud *S. Aug. L. 28. contra Faustum. Julianus Apostata* apud *Cyrill. Alex. contra Juli. C. 8. Celsus* apud *Orig. Lib. 2. contra Cel. Veterum & recentiorum Judaeorum calumniae e. g. in impiissimo & blasphemiarum pleno libro תולדות ישו* contra *Evang. scripto* fatis etiam patent. His cunctis SS. PP. diversa opposuere systemata.

***)) Nullus scriptor Classicus est, qui non plures difficultatum nodos habeat, nulla aetate, solertia nulla expediendos: confiderentur tantum *Herodotus, Plato, Livius &c.* sed his nemo controversiam movet, nemo fragmenta ista spuria vocat; verum enimvero in Ss. literis simile criterion cur negligunt? utique ex eo, quia stylus & argumentum haud arridet, & multos pertaesum est, vitae juxta praescripta Evangelica ordinandae. Male *S. Genealogia S. Matth.* per Graecorum *Hebraicorum nominum* infuكتورum, ut aiunt, oscitantiam & errores vitiata dicitur: Hic Evangelista, qui pro triplici Judaeorum statu, scil. *Judicum, Regum, & Ducum*, tres Tesseradecades posuit, Conf. *S. Hier. in Matth. i. Progeni-*

nitores Joseph, S. Lucas vero B. Virginis progeniem recensuit.

Matth. 1, 22. 23. ex Isa. 7, 14. citatur. Sive S. Matth., S. Angelus illud retulerit vaticinium, loco, cui inferitur, exquisite congruit, ac reipſa ad literam impletum est in partu Virginis Mariae, & Christo vero Emmanuele nostro. Id solum Evangelistae testimonium, licet diu post S. Joseph obitum transcriptum, argutias illorum profligat, qui in Lectionem *S. Isaiæ* tenebras obducunt, atque *versu 15.* transpositionem & immutationem fingunt. Ab iis merito dissentimus, qui Prophetica verba primo in alium sensum deducunt, & postea hunc typum in Virgine Matre adimpletum volunt.

Matth. 2, 6. ex Mich. 5, 1. desumitur: hujus prophetiae characteres tam sunt insignes, ut ne ullus *Zorobabeli* queat tribui, id quod Collins. & Parvish volunt, abuten-tes vocibus *עולם קדם מוצא* cum Judæis recentioribus, contra veteres RR. & Targum. Soli Jesu C. omnes oraculi notae competunt. His non obstant *Joann 7, 27. & 9, 29.* Nulla Evangelistam inter & Prophetam obversatur antilogia, neque necesse est, ut Sacerdotum & Scribarum ad Herodem responſio ad erroneam traducatur explicationem, quam Hagiographus tantum

tum

tum enarrret. Vocabl. **בְּאֵלֵי** utramque & vulg. & graec. fert. notionem.

Matth. 2, 15. ex Ose. 11, 1. citatur. Necdum evincunt post *Julianum, Collins. &c.* Adversarii *Oseam* de Israel ex Aegypti servitute libero loqui, certe verba hebraica contrarium suadent. Quidquid fit de *LXX*, aut de cit. Textu, an ex *Ose. 11.*, aut *Num. 23, 22.* sumtus fit, haec verba jure Christo tribuuntur.

Matth. 2, 17, 18. sunt ex *Jer. 31, 15.* Verba S. Prophetiae non de captivitate tribuum decem, nec apte de Judaeis a Nabuzardan Babylonem transportatis intelligi possunt. Placet aliis, verba S. Prophetiae imo de quadam Judaeorum clade, in tot vero infantum pro Christo caesorum pernicie, quam etiam S. Vates intuitus est, verius, uberiusque esse impleta.

Matth. 2, 23. ex Isa. 11, 1. commodatum volunt, ubi Propheta ad Messiae ortum de radice Jesse, domicilium, & humilem ejus statum respexit, Conf. *Joann. 1, 46.* Si cui haec vero displiceant, meminerit, non dicere Evangelistam: *scriptum est*, sed *dictum est*: multa vero a Prophetis dicta sunt, quae non in Scripturam redacta; haec autem S. *Matth.* vel ex traditione vel revelatione rescivit. Certas Prophetias orales
Do-

Domini adventum praecessisse, fidelibus tunc notas, recte colligunt ex *Luc.* 1, 76. & 2, 26, 36. 38.

In his omnibus, absit, ut quis putet, S. Matthaeum ex similis eventus ratione & occasione, pro captu & genio Hebraeorum, hoc differendi genere oblectantium, meras captasse allusiones, aut scitias adcommodationes, velut cum multis existimant *D. Velthusen lib. The Authenticity of the first and second Chapters* pag. 73. *Fansenius Concord. ad C. 2., Matth., Lamy in Harm. edit. Venet.* pag. 54. Hic tamen in fine C. XIII. confitetur: *In his locis Evang. meras fieri allusiones, vix credo, ratum enim mihi, fixumque est, antiquos Prophetas intuitos Christum, & quae enarrant, typos esse, ita, ut quae de his rebus praesentibus dicunt, postea in aliis, impleta sint.* Quam alias ruinosa non essent Christianae Religionis fundamenta, facili negotio ab Ethnicis, Judaeis, Philosophis concussa, si Apostoli tantum flores, & orationis decora, *figuras & exornationes* adhibuissent. Cit. *Velthusen* has *allusiones* pag. 75. considerat, non ceu argumenta posteris exarata, sed tanquam permissa, ad praeparandos Evangelio animos illorum, quibus haec in usu & deliciis fuere.